

Είναι ιδιαίτερη τιμή και χαρά να σας καλωσορίζω στον ΔΣΑ στην σημερινή κοινή εκδήλωση, που συνδιοργανώνουμε με τον ΟΠΕΜΕΔ, με αντικείμενο τις **Εναλλακτικές Μεθόδους Επίλυσης Διαφορών**. Η συμμετοχή των εκλεκτών ομιλητών, που θα καλύψουν όλο το εύρος της θεματικής, εγγυάται νομίζω την επιτυχία της εκδήλωσης.

Πριν ξεκινήσω την εισήγησή μου θέλω να σταθώ ιδιαίτερα σε ορισμένες σημειολογικού αλλά και ουσιαστικού χαρακτήρα παρατηρήσεις, που αναδεικνύουν την εξέχουσα σημασία της ημερίδας για το δικηγορικό σώμα:

- *Πρώτον*, αποτελεί έμπρακτη απόδειξη ότι το δικηγορικό σώμα, στο πλαίσιο της εκ του νόμου αποστολής του (ΚωδΔικ 130, 131) **στηρίζει αποφασιστικά τις εναλλακτικές μορφές επίλυσης διαφορών**, προσβλέποντας πάντα στην ταχεία και ορθή επίλυσή τους, επ' ωφελεία των πολιτών.
- *Δεύτερον*, είναι η πρώτη ημερίδα για το θέμα που πραγματοποιείται στον ΔΣΑ μετά την έκδοση της απόφασης 34/2018 της Διοικητικής Ολομέλειας του Αρείου Πάγου για την αντισυνταγματικότητα και την αντίθεση στο ενωσιακό δίκαιο της υποχρεωτικής διαμεσολάβησης, όπως ατυχώς νομοθετήθηκε με το άρθρο 182 του ν. 4512/2018, και την επακολουθήσασα **αναστολή της υποχρεωτικής διαμεσολάβησης** με το άρθρο 19 του Ν.4566/2018 (μετάθεση του χρόνου εφαρμογής στις 16 Σεπτεμβρίου 2019).
- Αντιλαμβανόμαστε στην παρούσα ημερίδα στην οποία -πέρα από το δικηγορικό σώμα- εκπροσωπείται το δικαστικό σώμα και η ακαδημαϊκή κοινότητα, με κορυφαίους εκπροσώπους, ως ζωντανό κομμάτι του δημόσιου διαλόγου που έχει ανοίξει, για τον αναστοχασμό πάνω στα εναλλακτικά μέσα επίλυσης των διαφορών και τον αναπροσανατολισμό τους, όπου είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τις σταθερές του νομικού μας πολιτισμού, με προεξάρχουσες την **αρχή της ιδιωτικής αυτονομίας και της ευθυδικίας**.
- *Τρίτον*, είναι η πρώτη ημερίδα που λαμβάνει χώρα, και στην οποία έχω την τιμή να συμμετέχω ως εισηγητής, **μετά την έγκριση του νέου Κανονισμού Διαιτησίας του ΔΣΑ από το ΔΣ και την προώθησή του προς κύρωση στο Υπουργείο Δικαιοσύνης**. Ο νέος Κανονισμός της Μόνιμης Διαιτησίας του ΔΣΑ είναι το επιστέγασμα των θεσμικών μας παρεμβάσεων για την προώθηση της ταχείας και ορθής επίλυσης των διαφορών με σύγχρονα δικονομικά μέσα. Ο λόγος λοιπόν για τον οποίο επέλεξα να ασχοληθώ με την διαιτησία του ΔΣΑ στην σημερινή μου εισήγηση, είναι μετά ταύτα, νομίζω προφανής.

Η διαιτησία είναι, χωρίς υπερβολή, ο **ιστορικότερος θεσμός της δικαϊκής μας κληρονομιάς**. Όπως προκύπτει από τις ιστορικές πηγές, ιδίως τον 4ο Ομηρικό Ύμνο και την περίφημη περιγραφή της ασπίδας του Αχιλλέα στην Ραψωδία Σ' της Ιλιάδας, η διαιτησία αποτελεί ιστορικά την πρώτη μορφή δικαιοδοσίας και συμπίπτει με την απαρχή της δημιουργίας κοινής συνείδησης δικαίου. Σηματοδοτεί την εγκατάλειψη της εκδίκησης που έπαιρνε το γένος του αδικηθέντος σε βάρος το αδικήσαντος, και την αποδοχή της ειρηνικής επίλυσης των διαφορών.

Στην αρχαία Αθήνα, μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας, το 403 π.Χ. θεσπίστηκε *νόμος των διαιτητών*, τον οποίο μνημονεύει ο Δημοσθένης στον *κατά του Μειδίου λόγο* του. Σύμφωνα με αυτόν «*Αν κάποιος διαφωνούν μεταξύ τους για ιδιωτικές συμφωνίες και θέλουν να εκλέξουν έναν οποιονδήποτε διαιτητή έχουν το δικαίωμα να εκλέξουν όποιον θέλουν. Όταν όμως συμφωνήσουν για την εκλογή πρέπει να σέβονται την απόφαση του και να μην μεταφέρουν έπειτα την ίδια διαφορά από αυτόν σε άλλο δικαστήριο, αλλά η απόφαση του διαιτητή να είναι ανέκκλητη*».

Στις λιγοστές αυτές φράσεις αναδεικνύονται όλα τα τέσσερα βασικά χαρακτηριστικά του θεσμού, που είναι ευδιάκριτα τόσο στις ιστορικές πηγές, όσο και στα σύγχρονα κείμενα, με πλέον πρόσφατο τον Κανονισμό Διαιτησίας του ΔΣΑ, στον οποίο θα αναφερθώ εκτενέστερα σε λίγο:

- α) Εκούσια υπαγωγή των μερών,**
- β) Ελεύθερη επιλογή των διαιτητών,**
- γ) Υπαγωγή ιδιωτικών διαφορών δεκτικών διαθέσεως,**
- δ) Δεσμευτικότητα εκδοθησομένης απόφασης.**

Ακόμη σπουδαιότερη όμως από την κανονιστική αποτύπωση του θεσμού στους δικανικούς λόγους, είναι η ξεκάθαρη προτροπή των φιλοσόφων να επιλέγουν οι ενδιαφερόμενοι τη διαιτησία έναντι των κρατικών δικαστηρίων :

«*ο γαρ διαιτητής το επιεικές ορά, ο δε δικαστής τον νόμον*» (Αριστοτέλης, *Ρητορική*)

Η διαιτησία στον ελληνικό φιλοσοφικό στοχασμό αποτελεί, λοιπόν, συνώνυμο της **επικράτησης της ουσιαστικής δικαιοσύνης και της ευθιδικίας**, χωρίς δικονομικές αγκυλώσεις και μακριά από στρεψόδικα τεχνάσματα.

Ο θεσμός παρέμεινε ζωντανός στο διάβα των ετών στη συνείδηση του ελληνικού έθνους. Όπως αναφέρει ο *Maurer* στο έργο του *Das griechische Volk* (1835) κατά την διάρκεια της οθωμανικής κυριαρχίας, οι χριστιανοί προτιμούσαν να επιδιώκουν την επίλυση της διαφοράς τους από τα **επισκοπικά δικαστήρια**, προκειμένου να μην χρειαστεί να καταλήξει στον Οθωμανό Καδή.

Την παράδοση αυτή διέσωσε το επαναστατικό Σύνταγμα της Τροιζήνας του 1827 που, εμπνεόμενο από το *Σχέδιο Συντάγματος του Ρήγα*, περιείχε ρητή διάταξη για την

διαιτησία: «Συγχωρείται εις τους Έλληνες να δικάζονται δι αιρετοκρισίας εκκλητώς και ανεκκλητώς».

Παρότι, μετά το 1844 μέχρι και σήμερα, τα Συντάγματα που ίσχυσαν διαδοχικώς δεν περιέχουν σχετική ρητή διάταξη είναι κοινή πεποίθηση ότι **η προσφυγή στην διαιτησία καλύπτεται από το Σύνταγμα**, με το *a contrario* επιχείρημα από την διατύπωση του **άρθρου 8 παρ. 1 Συντ.**, ότι δηλαδή *κανείς δεν στερείται του δικαστή που έχει ορίσει ο νόμος, χωρίς την θέληση του*.

Το δικηγορικό σώμα, διαχρονικά πιστό στον ρόλο του ως συλλειτουργού στην απονομή της δικαιοσύνης, είναι σταθερά προσηλωμένο στην προαγωγή της **ταχείας και ορθής** επίλυσης των διαφορών. Σπεύδω να διευκρινίσω ότι αντιλαμβανόμαστε την ταχύτητα και την ορθότητα, όχι ως αντιθετικό ζεύγμα, αλλά ως επάλληλους στόχους που πρέπει να ικανοποιούνται παραλλήλως και στον μέγιστο βαθμό. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι η Δικαιοσύνη απονέμεται πάντοτε **εν ονόματι του Ελληνικού λαού** και μόνον αυτού. Και οι πολίτες, στο όνομα των οποίων απονέμεται η δικαιοσύνη, δεν αρκούνται στην ταχεία επίλυση της διαφοράς τους· απαιτούν οι διαφορές να τέμνονται κατά τρόπο πάνω απ' όλα **δίκαιο και ορθό**.

Υπό το πρίσμα αυτό, το δικηγορικό σώμα, όπως τόνισα και στην αρχή της ομιλίας μου, **στήριζε και στηρίζει τις μορφές εναλλακτικής επίλυσης των διαφορών**. Αποδεικνύοντας έμπρακτα τον σταθερό αυτόν προσανατολισμό, ο ΔΣΑ συνέστησε το **Αθηναϊκό Κέντρο Κατάρτισης και Εκπαίδευσης Διαμεσολαβητών (ΑΚΚΕΔ)** - «Προμηθέας», που λειτουργεί με επιτυχία εδώ και 6 χρόνια και **συμμετείχε αρχήθεν ως ιδρυτικό μέλος στον ΟΠΕΜΕΔ, με τον οποίο συνδιοργανώνεται η σημερινή εκδήλωση**.

Η πλέον εμβληματική πρωτοβουλία μας, όμως, στο πλαίσιο αυτό, φιλοδοξούμε να είναι η **μόνιμη διαιτησία στους δικηγορικούς συλλόγους, αρχής γενομένης από τον ΔΣΑ, που πρώτος κατήρτισε έναν σύγχρονο Κανονισμό Μόνιμης Διαιτησίας, με την φιλοδοξία να τύχει αποδοχής από την νομική κοινότητα και τους διαδίκους**. Προς τούτο υπάρχει **διττή νομική βάση**. Τόσο κατά το **άρθρο 131 ΚωδΔικ**, όσο και κατά το **άρθρο 902 ΚΠολΔ**, στους **Δικηγορικούς Συλλόγους** μπορεί, με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, μετά από γνωμοδότηση του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου, να **οργανώνεται μόνιμη διαιτησία**.

Παρότι, όμως, θεσμική πρόβλεψη υπάρχει, μέχρι σήμερα, ο θεσμός δεν αξιοποιήθηκε, ούτε έτυχε ευρύτερης αποδοχής, και μάλλον έχει εγκαταλειφθεί στη λήθη.

Επιδίωξή μας είναι **να εκσυγχρονίσουμε το θεσμό**, να επανασυσταθεί η διαιτησία στους δικηγορικούς συλλόγους, να αγκαλιαστεί από τους συναδέλφους και να αποτελέσει, ιδίως για τις μικρού και μεσαίου αντικειμένου διαφορές, βασικό μέσο επίλυσης [καθ' όσον γνωρίζουμε ότι η διαιτησία των δικηγορικών συλλόγων δεν μπορεί στο σημερινό στάδιο ανάπτυξής της, να λειτουργήσει ανταγωνιστικά προς τις εδραιωμένες από ετών διεθνείς διαιτησίες, όπως το ICC].

Τα **πλεονεκτήματα** του θεσμού της διαιτησίας των Δικ. Συλλόγων, είναι ευκρινή:

- **Προαγωγή ιδιωτικής αυτονομίας:** Τα μέρη είναι αυτά που επιλέχουν την διαιτητική επίλυση και το πρόσωπο του Διαιτητή.
- **Αποτελεσματικότητα:** Η Διαιτησία θα ολοκληρώνεται σε συντομότερο χρονικό διάστημα από όσο απαιτείται για τις επί Δικαστηρίω διαδικασίες.
- **Απόρρητο :** Οι «διαδικαστικές πράξεις», συμπεριλαμβανομένης της εκδοθησόμενης απόφασης, είναι «μυστικές». Στις οικείες «συνεδριάσεις» δεν έχει θέση το κοινό (οι τρίτοι) γενικώς.
- **Ευκολία για τα μέρη:** Οι «εργασίες» της Διαιτησίας λαμβάνουν χώρα κατά τρόπο «φιλικό» τα μέρη, τους Διαιτητές και τους μάρτυρες
- **Εκτελεστότητα:** Η Διαιτητική απόφαση είναι εξοπλισμένη με εκτελεστότητα (και δη , τόσο στην ημεδαπή όσο και στην αλλοδαπή)
- Όλα αυτά, υπό την ευθύνη και τη **θεσμική εγγύηση του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.**
- Τελευταίο, αλλά όχι έσχατο σε μια εποχή που η δικηγορία χειμάζεται, είναι η **διεύρυνση της δικηγορικής ύλης.**

Θέλω να ελπίζω ότι όλοι οι συνάδελφοι θα γίνετε κοινωνοί και θα μετάσχετε της κοινής προσπάθειας. Προσδοκώ ότι θα πειστείτε για την ύπαρξη **προϋποθέσεων ταχείας και ορθής επίλυσης των ιδιωτικών διαφορών**, και ότι θα αξιολογήσετε ως πειστική εναλλακτική επιλογή, την διαιτησία του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, τόσο κατά το στάδιο σύναψης των συμβάσεων, με τη εισαγωγή ρητρών διαιτησίας, όσο και κατά το στάδιο επίλυσης των ιδιωτικών διαφορών. Μια πολύ σύντομη αναδρομή στο πώς φθάσαμε ως εδώ είναι επιβεβλημένη, μαζί με τις οφειλόμενες ευχαριστίες σε όσους συνέδραμαν την κοινή προσπάθεια:

Για να εξασφαλιστεί η επιτυχία του εγχειρήματος, συγκροτήσαμε στον ΔΣΑ **Ειδική Επιτροπή Διαιτησίας** με τη συμμετοχή νομικών υψηλού κύρους. Συμμετέχουν ο Καθηγητής Πολιτικής Δικονομίας Κωνσταντίνος Καλαβρός (Πρόεδρος), ο Πρόεδρος Α.Π. ε.τ. Αθανάσιος Κουτρομάνος, το μέλος του Διεθνούς Δικαστηρίου Διαιτησίας του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου, Άννα Μαντάκου, οι Λέκτορες της Νομικής Σχολής Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης Δημήτριος Μπαμπινιώτης & Αντώνης

Τσαβδαρίδης, καθώς και οι εξειδικευμένοι στο αντικείμενο δικηγόροι, Σωτήριος Φέλιος & Ιωάννης Φιλιώτης. Από την πλευρά του ΔΣ του ΔΣΑ συμμετέχει ο Σύμβουλος Φώτης Κωτσής. Η Επιτροπή κατήρτισε Κανονισμό Λειτουργίας της Μόνιμης Διαιτησίας του ΔΣΑ ο οποίος εγκρίθηκε αρμοδίως από το Διοικητικό Συμβούλιο και προωθήθηκε προς κύρωση από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Παρότι οι σχετικές εξουσιοδοτικές διατάξεις προβλέπουν την έκδοση π.δ., θεωρούμε ταχύτερη λύση την **νομοθετική κύρωση**, και αυτό έχουμε ζητήσει από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου.

Το εγχείρημα δεν θα μπορούσε όμως να ολοκληρωθεί με ταχύτητα και επάρκεια χωρίς έναν **διάυλο επικοινωνίας με αντίστοιχους φορείς στο εξωτερικό** και χωρίς τη μεταλαμπάδευση της υπάρχουσας τεχνογνωσίας από αντίστοιχους επιτυχημένους θεσμούς. Για τον λόγο αυτό, στο πλαίσιο του CCBE, πραγματοποιήθηκαν διμερείς συναντήσεις με εκπροσώπους των αυστριακών και γαλλικών δικηγορικών συλλόγων, που έχουν ήδη συστήσει με επιτυχία, ανάλογους θεσμούς.

Στο πλαίσιο της συνεργασίας και συναντίληψης που εδραιώθηκε σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ο διοργανώσαμε στις 29.5.2018 επιστημονική ημερίδα, με τη συμμετοχή μεταξύ άλλων, των κ. κ. **Rupert Wolff**, Δικηγόρο Σάλτσμπουργκ, Πρόεδρο του Αυστριακού Ομοσπονδιακού Δικηγορικού Συλλόγου, τ. Πρόεδρο του CCBE και τον κ. **Louis Buchman**, Δικηγόρο Παρισίων και Νέας Υόρκης, Πρόεδρο της Επιτροπής Ευρωπαϊκών και Διεθνών Υποθέσεων του Εθνικού Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων Γαλλίας, οι οποίοι μας μετέφεραν την γαλλική και αυστριακή εμπειρία, και παρείχαν την αναγκαία τεχνογνωσία και οργανωτική βοήθεια για τη σύσταση της Μόνιμης Διαιτησίας του ΔΣΑ. Θέλω να σταθώ στα **βασικά χαρακτηριστικά της Μόνιμης Διαιτησίας του ΔΣΑ, όπως αποτυπώνονται στον ως άνω εγκεκριμένο Κανονισμό**, τα οποία θεωρώ κομβικά για την επιτυχία του θεσμού:

1. Προκειμένου **οι διαιτητές** να είναι νομικοί κύρους, με εμπειρία στα ζητήματα Διαιτησίας, και υψηλή επιστημονική κατάρτιση, θέσαμε αυστηρές προϋποθέσεις για την **εγγραφή στον Κατάλογο Διαιτητών** του ΔΣΑ, ήτοι σωρευτικά: (α) προηγούμενη άσκηση δικηγορίας για 15 έτη, (β) αποδεδειγμένη γνώση ή πρακτική εμπειρία στο γνωστικό αντικείμενο της διαιτησίας, και, (γα) αποδεδειγμένη συμμετοχή του ενδιαφερόμενου ως Διαιτητή ή Επιδιαιτητή σε μια τουλάχιστον διαιτησία η οποία έχει ολοκληρωθεί με έκδοση διαιτητικής απόφασης ή (γβ) η αποδεδειγμένη συμμετοχή του ενδιαφερόμενου ως πληρεξουσίου δικηγόρου διαδίκου σε τουλάχιστον πέντε (5) διαιτησίες, εκ των οποίων η μία τουλάχιστον διεθνής (άρθρο 4 παρ. 2 Κανονισμού)
2. Πρόταξη της **ιδιωτικής και διαδικαστικής αυτονομίας** των μερών: Επί μονομελούς διαιτητικού δικαστηρίου, τα διάδικα μέρη καλούνται να συμφωνήσουν στο πρόσωπο του μοναδικού διαιτητή. Επί τριμελούς διαιτητικού δικαστηρίου, κάθε διάδικο μέρος

ορίζει διαιτητή της επιλογής του , οι οποίοι στη συνέχεια ορίζουν από κοινού τον επιδιαιτητή. Η Επιτροπή Διαιτησίας ορίζει Διαιτητή ή Διαιτητές μόνο επί ασυμφωνίας των μερών (άρθρο 5 Κανονισμού). Επίσης, με την επιφύλαξη των διατάξεων του Κανονισμού, τα μέρη με συμφωνία τους καθορίζουν ελεύθερα την διαιτητική διαδικασία (άρθρο 8 σε συνδ. με 13 Κανονισμού).

3. Η διαιτητική διαδικασία σέβεται τις βασικές σταθερές του νομικού μας πολιτισμού, ιδίως τις αρχές της **ίσης μεταχείρισης των διαδίκων** και της **εκατέρωθεν ακρόασης** (άρθρο 9 Κανονισμού). Διαφυλάσσονται, περαιτέρω, οι αρχές της **ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας** καθώς ο διαιτητής ή ο επιδιαιτητής καθ' όλη τη διαιτητική διαδικασία οφείλει να δηλώνει άμεσα στα μέρη οποιοδήποτε στοιχείο το οποίο μπορεί να γεννήσει δικαιολογημένες αμφιβολίες ως προς την αμεροληψία ή την ανεξαρτησία του (άρθρο 6 παρ. 3), ενώ προβλέπεται, συντρεχουσών των σχετικών προϋποθέσεων, **εξαίρεση** διαιτητών κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2735/1999 (περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας) (άρθρο 6 παρ. 4).

4. Λελογισμένο κόστος : Είναι φανερό ότι προκειμένου να καταστεί ο θεσμός ελκυστικός για τους συναδέλφους και τους διαδίκους, πρέπει το κόστος να είναι λελογισμένο. Συναφώς, *τα έξοδα διαιτησίας δεν μπορούν ποτέ να υπερβαίνουν είτε το 1% του αντικειμένου της διαφοράς, είτε το ποσό των 15.000 Ευρώ συνολικά, εκτός εάν υπάρξει αντίθετη αιτιολογημένη απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου* (άρθρο 15 παρ. 3 Κανονισμού).

5. Οργανωτική υποδομή. Η μόνιμη διαιτησία στηρίζεται στη λειτουργία τριών οργάνων που εξασφαλίζουν **λειτουργική και οργανωτική αυτοτέλεια και επάρκεια:** (α) την **Επιτροπή Διαιτησίας** με θητεία πέντε ετών, αποτελούμενη από τρία (3) έως πέντε (5) μέλη, διακεκριμένους επιστήμονες και έμπειρους επαγγελματίες με ειδίκευση στο θεσμό της Διαιτησίας (άρθρο 2). Έργο της η εισήγηση για τη σύνταξη του Καταλόγου Διαιτητών από το ΔΣ του ΔΣΑ, και ο ορισμός διαιτητή επί ασυμφωνίας των μερών (άρθρα 4, 5) (β) το **Γραφείο Διαιτησίας** με επικεφαλής μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Δ.Σ.Α. και με αντικείμενο την εξυπηρέτηση του έργου των διαιτησιών, τον έλεγχο ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, την προώθηση των αιτήσεων εγγραφής των ενδιαφερομένων στον Κατάλογο Διαιτητών, και την υποβολή εισηγήσεων προς την Επιτροπή Διαιτησίας (άρθρο 3), και τέλος (γ) **Γραμματεία Διαιτησίας** (άρθρο 3).

Η επιτυχία του θεσμού όμως δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τον Κανονισμό. Δύο ακόμη προϋποθέσεις χρήζουν ειδικής επισήμανσης:

Πρώτον, η υπαγωγή στη Διαιτησία του ΔΣΑ προϋποθέτει κατ' ανάγκη την διάδοση και ευρεία χρήση **ρητρών Διαιτησίας**, η υιοθέτηση των οποίων απόκειται στους συναδέλφους – νομικούς παραστάτες των συμβαλλομένων.

Δεύτερον, ο ΔΣΑ θα αναλάβει στο πλαίσιο της προώθησης του θεσμού την διοργάνωση **προγραμμάτων κατάρτισης** νομικών παραστατών, προκειμένου να εξοικειωθούν οι συνάδελφοι με την διαιτητική διαδικασία και τα οφέλη που προσφέρει.

Οι πρωτοβουλίες μας αποδεικνύουν ότι έχουμε σταθερά το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον. Αντιμετωπίζουμε τις παθογένειες της δικαιοσύνης με καινοτόμο πνεύμα και δημιουργικότητα. Η Μόνιμη Διαιτησία του ΔΣΑ, που γίνεται απτή πραγματικότητα, καταδεικνύει ότι με αποφασιστικότητα και μεθοδικότητα, «με λογισμό και μ όνειρο», μπορούμε να χτίσουμε ένα καλύτερο μέλλον, προς όφελος της Δικαιοσύνης, του νομικού κόσμου και των πολιτών.

Σας ευχαριστώ.